A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2016. január 28.*

„EMOGA — Garanciarészleg — EMGA és EMVA — Finanszírozásból kizárt kiadások — Kisméretű parcellák ellenőrzése — Komoly és észszerű kétségre okot adó bizonyíték hiánya — A helyszíni ellenőrzések eredményeinek extrapolációja”

A T-667/14. sz. ügyben,

a **Szlovén Köztársaság** (képviseli: L. Bembič, meghatalmazotti minőségben)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselik: B. Rous Demiri és D. Triantafyllou, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészlege, az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak az európai uniós finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2014. július 9-i 2014/458/EU bizottsági végrehajtási határozat (HL L 205., 62. o.) azon részében való részleges megsemmisítése iránti kérelme tárgyában, amely kizár egyes Szlovén Köztársaság által kifizetett kiadásokat,

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács),

tagjai: A. Dittrich elnök (előadó), J. Schwarcz és V. Tomljenović bírák,

hivatalvezető: S. Bukšek Tomac tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2015. október 21-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: szlovén.

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 A közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 2005. június 21-i 1290/2005/EK tanácsi rendelet (HL L 209., 1. o.) 37. cikke (1) bekezdésének megfelelően az Európai Bizottság 2011. október 3. és 7. között ellenőrzési tevékenységet folytatott Szlovéniában. Ezen ellenőrzési tevékenység fő célja az volt, hogy a 2009 és 2011 közötti igénylési évek tekintetében – amelyek a 2010 és 2012 közötti költségvetési éveknek feleltek meg – értékelje a közvetlen támogatási rendszerek alkalmazását.

2 2011. november 21-i levelében a Bizottság az 1290/2005 rendeletnek a kifizető ügynökségek és más testületek akkreditációja és az EMGA és az EMVA számláinak elszámolása tekintetében történő alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2006. június 21-i 885/2006/EK bizottsági rendelet (HL L 171., 90. o.; helyesbítés: HL 2009. L 52., 17. o.) 11. cikke (1) bekezdésének első albekezdésével összhangban tájékoztatta a Szlovén Köztársaságot az ellenőrzési tevékenység eredményéről. A Bizottság úgy vélte, hogy a kiadásokat nem az európai uniós joggal összhangban fizették ki.

3 A Szlovén Köztársaság a 2012. január 20-i levélben válaszolt a Bizottság észrevételeire.

4 2013. május 22-i levelében a Bizottság kétoldalú megbeszélésre hívta a szlovén hatóságokat a 885/2006 rendelet 11. cikke (1) bekezdése harmadik albekezdésének megfelelően. Miután 2013. június 5-i levelében a Szlovén Köztársaság kiegészítő információkat közölt a Bizottsággal, 2013. június 12-én sor került a kétoldalú megbeszélésre.

5 2013. július 16-i levelében a Bizottság a 885/2006 rendelet 11. cikke (2) bekezdése első albekezdésének megfelelően megküldte a szlovén hatóságoknak a kétoldalú megbeszélés jegyzőkönyvét, valamint az e megbeszélés során kért kiegészítő információk listáját. A Szlovén Köztársaság a 2013. szeptember 16-i levelében válaszolt e kérésre.

6 2014. január 3-i levelében a Bizottság a 885/2006 rendelet 11. cikke (2) bekezdése harmadik albekezdésének megfelelően hivatalosan közölte a következtetéseit a Szlovén Köztársasággal. E tájékoztatásban a Bizottság fenntartotta azon álláspontját, miszerint a 2009 és 2011 közötti igénylési évek tekintetében a területalapú támogatás Szlovéniában való végrehajtása nem volt összhangban az uniós szabályokkal. A Bizottság ezért javasolta 347 661,10 euró összeg uniós finanszírozásból való kizárását. A Bizottság konkrétabban a következőket állapította meg:

– a kisméretű parcelláknak a mezőgazdasági parcellák meghatározása tekintetében végzett ellenőrzésében fennálló hiányosságok, amelyek kapcsán a Bizottság a közvetlen kifizetések 5%-ának megfelelő átalánykiigazítást jelentett be, amelynek összege a 2010-es költségvetési évben 85 780,08 euró, a 2011-es költségvetési évben 115 956,46 euró, a 2012-es költségvetési évben pedig 131 269,23 euró volt;

– az ellenőrzési eredmények extrapolációjának hiánya a 3% alatti eltérések esetében, amelynek tekintetében a Bizottság a közvetlen kifizetések egyszeri korrekcióját jelentette be, a 2010-es költségvetési évben 1 771,90 euró, a 2011-es költségvetési évben 6 376,67 euró, a 2012-es költségvetési évben pedig 6 506,76 euró összegben.

7 2014. február 13-i levelével a Szlovén Köztársaság a 885/2006 rendelet 16. cikkének megfelelően kérte az egyeztető szerv előtti eljárás megindítását. 2014. március 25-én az egyeztető szerv elfogadhatatlanként elutasította e kérelmet.

8 A Bizottság a számlák elszámolása keretében folytatott ellenőrzések eredményeire vonatkozó összefoglaló jelentésben (a továbbiakban: összefoglaló jelentés) összegzett indokok alapján fenntartotta az álláspontját.

9 Az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészlege, az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak az európai uniós finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2014. július 9-i 2014/458/EU végrehajtási határozattal (HL L 205., 62. o., a továbbiakban: megtámadott határozat) a Bizottság az uniós szabályoknak való megfelelés hiánya miatt kizárta a szóban forgó kiadásokat az uniós finanszírozásból.

Az eljárás és a felek kérelmei

10 A Törvényszék Hivatalához 2014. szeptember 12-én benyújtott keresetlevelével a Szlovén Köztársaság benyújtotta a jelen keresetet.

11 Az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék (ötödik tanács) az eljárás szóbeli szakaszának megnyitásáról határozott.

12 A Törvényszék az eljárási szabályzatának 89. cikke szerinti pervezető intézkedések keretében iratbenyújtásra hívta fel a Szlovén Köztársaságot. Ez utóbbi fél e felhívásnak a megadott határidőn belül eleget tett.

13 A Törvényszék a 2015. október 21-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előadásait és a Törvényszék által feltett kérdésekre adott válaszait. E tárgyaláson a felek bizonyos fényképeket nyújtottak be, amelyeket az ügy irataihoz csatoltak. Az eljárási szabályzat 85. cikke (4) bekezdésének megfelelően az elnök a feleknek lehetőséget biztosított arra, hogy e bizonyítékokról állást foglaljanak.

14 A Szlovén Köztársaság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott határozat azon részét, amely a 2010 és 2012 közötti költségvetési évekre bejelentett kiadások tekintetében a Szlovén Köztársaságot kizárja 347 661,10 euró összegű uniós finanszírozásból;

– másodlagosan, mindössze 172 876,39 euró mértékéig fogadja el a közvetlen kifizetések kisméretű parcellák ellenőrzésében fennálló hiányosságok miatti 5%-os átalánykorrekciójának összegét a 2010 és 2012 közötti költségvetési évekre bejelentett kiadások tekintetében;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

15 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– a keresetet mint megalapozatlant utasítsa el;

– a Szlovén Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

A tárgyalás során benyújtott bizonyítékok elfogadhatóságáról

16 Mivel a felek által fényképek formájában benyújtott bizonyítékokat csak az eljárás szóbeli szakaszában mutatták be, és e késedelmet nem igazolták, az eljárási szabályzat 85. cikkének (3) bekezdése értelmében e bizonyítékokat elfogadhatatlanként el kell utasítani.

Az ügy érdeméről

17 Keresete alátámasztása érdekében a Szlovén Köztársaság két jogalapra hivatkozik. Az első, a nyilvánvaló értékelési hibára, az indokolás elégtelenségére és a jogszerűség elvének megsértésére alapított jogalap a kisméretű parcelláknak a mezőgazdasági parcellák meghatározása tekintetében végzett ellenőrzésével kapcsolatos. A második, az indokolás elégtelenségére és a jogszerűség elvének megsértésére alapított jogalap a parcellaminta mérésével és a helyszíni ellenőrzések eredményeinek extrapolációjával kapcsolatos.

Az első, a kisméretű parcellák ellenőrzésével kapcsolatban a nyilvánvaló értékelési hibára, az indokolás elégtelenségére és a jogszerűség elvének megsértésére alapított jogalapról

18 A Szlovén Köztársaság arra hivatkozik, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát követett el, továbbá megsértette az indokolási kötelezettségét és a jogszerűség elvét, amikor pénzügyi korrekciót alkalmazott amiatt, hogy a Szlovén Köztársaság állítólag nem rendelkezett a támogatható terület minimális nagyságának ellenőrzésére szolgáló hatékony rendszerrel. Szlovénia nagyszámú lejtős és karsztfelülettel rendelkezik, és a mezőgazdasági termelők mindig is megművelték valamennyi földterületet, legyen az bármilyen kicsi. Az uniós jogalkotás nem rendelkezik a mezőgazdasági földek formáját vagy behatárolását érintő korlátozásokról, és a szóban forgó ellenőrzés során meghatározott, a jogvita tárgyát képező területek a mezőgazdasági parcella fogalommeghatározásában szereplő valamennyi feltételnek megfelelnek. Ezen túlmenően e területeket nem mesterségesen, abból a célból alakították ki, hogy megfeleljenek a támogatási rendszerek keretében történő kifizetésekben való részesülés feltételeinek. A Szlovén Köztársaság – véleménye szerint – alátámasztotta, hogy a támogatásra véglegesen nem jogosult valamennyi területet kizárta a bejelentett területek összességéből, valamint hogy a szlovén referenciaparcella-rendszer révén biztosított volt a területek frissítési és nyomon követési rendszerének hatékonysága. A Bizottság az általa folytatott ellenőrzések során nem talált konkrét bizonyítékot az állítólagos jogsértésre vonatkozóan.

19 Az összefoglaló jelentés 12.9.1. pontjában a Bizottság kifejtette, hogy a szlovén rendszer megengedte a mezőgazdasági termelőknek, hogy a parcellák bejelentése során azokhoz hozzászámítsák a főként a szántóföldeket övező hosszú és keskeny legelősávokat, és ekként a mezőgazdasági üzemek grafikus parcellaegységeinek területe támogathatóvá vált. E jelentés szerint mindez mérési pontatlanságokhoz, következésképpen olyan parcellák jóváhagyásához vezethet, amelyek nem érik el a mezőgazdasági parcellák minimális méretét, amely Szlovéniában 0,1 hektár, és amelyet a közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról szóló, 1782/2003/EK tanácsi rendelet által előírt kölcsönös megfeleltetés, moduláció, valamint integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2004. április 21-i 796/2004/EK bizottsági rendelet (HL L 141., 18. o., magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 44. kötet, 243. o.) 14. cikkének (4) bekezdése, valamint a 73/2009/EK tanácsi rendeletnek a kölcsönös megfeleltetés, a moduláció és az integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer tekintetében, az említett rendeletben létrehozott, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek keretében történő végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról, valamint az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek a kölcsönös megfeleltetés tekintetében, a borágazatban

meghatározott támogatási rendszer keretében történő végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2009. november 30-i 1122/2009/EK bizottsági rendelet (HL L 316., 65. o.) 13. cikkének (9) bekezdése határoz meg. A grafikus mezőgazdasági parcellák mesterséges formájának szemléltetésére a Bizottság a „Medja” elnevezésű 127810. sz. parcellára (a továbbiakban: Medja-parcella) utalt. Ezenfelül kifejtette, hogy a problémát nem önmagában a kisméretű parcellák jelentik, hanem az, hogy nem megfelelő az az eljárás, amely az olyan mezőgazdasági termelők azonosítására szolgál, akik az előírt küszöbérték alatti parcellák támogathatóvá válása érdekében vettek fel földterületeket a nyilatkozatukba. Az összefoglaló jelentés szerint a közös agrárpolitika keretébe tartozó, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott egyes támogatási rendszerek létrehozásáról, az 1290/2005/EK, a 247/2006/EK és a 378/2007/EK rendelet módosításáról, valamint az 1782/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. január 19-i 73/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 30., 16. o.; helyesbítések: HL 2009. L 213., 30. o.; HL 2010. L 43., 7. o.) 30. cikkében foglalt követelményekre figyelemmel, továbbá az említett mezőgazdasági parcellák azonosítására és kizárására szolgáló megfelelő ellenőrzési eljárás hiányában a Bizottság megállapította, hogy fennállt a szóban forgó mezőgazdasági alapokkal kapcsolatos kockázat. Végül, az összefoglaló jelentés 12.9.3. pontjában a Bizottság megállapította, hogy mivel a szlovén hatóságok nem támasztották alá azon állításukat, amely szerint kizárólag az állandó szántóföldek foglaltak magukban hosszú és keskeny legelősávokat, a 0,10 és 0,15 hektár közötti területű valamennyi grafikus mezőgazdasági parcella kockázatot jelentett.

20 Rá kell mutatni arra, hogy az 1290/2015 rendelet 31. cikkének (1) bekezdése értelmében a Bizottság a pénzösszegek uniós finanszírozásból történő kizárásáról dönt, ha úgy találja, hogy az ugyanezen rendelet 3. cikkének (1) bekezdésében és 4. cikkében említett – az Európai Mezőgazdasági Garanciaalapból (EMGA), illetve az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) származó – kiadások teljesítésére nem az uniós szabályoknak megfelelően került sor. Az 1290/2005 rendelet 38. cikkének (2) bekezdése szerint a tagállamok által 2006. október 16-tól az Európai Mezőgazdasági és Orientációs Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészlegéből teljesített kiadások esetében a vidékfejlesztési kiadások kivételével az e rendeletben meghatározott szabályokat kell követni.

21 Emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az európai mezőgazdasági alapok csak a mezőgazdasági piacok közös szervezése keretében, az uniós rendelkezéseknek megfelelően végrehajtott intézkedéseket finanszírozzák (2005. február 24-i Görögország kontra Bizottság ítélet, C-300/02, EU:C:2005:103, 32. pont; 2013. február 27-i Lengyelország kontra Bizottság ítélet, T-241/10, EU:T:2013:96, 20. pont).

22 Emellett a Bizottság a mezőgazdasági piacok közös szervezése szabályai megsértésének bizonyítása érdekében nem a nemzeti közigazgatási szervek által végrehajtott ellenőrzések elégtelenségének vagy az azok által ismertetett számok szabálytalanságának kimerítő jellegű bemutatására köteles, hanem arra, hogy bizonyítsa az ezen ellenőrzések vagy számok tekintetében benne felmerült komoly és észszerű kétséget. A Bizottságra háruló bizonyítási kötelezettség e könnyítését az indokolja, hogy a tagállam van leginkább abban a helyzetben, hogy az európai mezőgazdasági alapok számláinak elszámolásához szükséges adatokat összegyűjtse és ellenőrizze, következésképpen rá hárul ellenőrzései és számai valóságának és adott esetben a Bizottság állításai pontatlanságának legrészletesebb és legteljesebb bizonyítása (lásd: Görögország kontra Bizottság ítélet, fenti 21. pont, EU:C:2005:103, 33–36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2011. július 12-i Szlovénia kontra Bizottság ítélet, T-197/09, EU:T:2011:348, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

23 Az érintett tagállam a maga részéről nem cáfolhatja a Bizottság megállapításait anélkül, hogy saját állításait alátámasztaná egy megbízható és működőképes ellenőrzési rendszer létezését bizonyító tényekkel. Ezért amennyiben nem tudja bizonyítani, hogy a Bizottság megállapításai pontatlanok, azok komoly kétségeket kelthetnek a megfelelő és hatékony felügyeleti és ellenőrzési intézkedések összességének végrehajtását illetően (lásd: 1999. október 28-i Olaszország kontra Bizottság ítélet,

C-253/97, EBHT, EU:C:1999:527, 7. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; Szlovénia kontra Bizottság ítélet, fenti 22. pont, EU:T:2011:348, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

24 A Szlovén Köztársaság állításával ellentétben a pénzügyi korrekció alkalmazásához nem szükséges annak megállapítása, hogy az Unió kifejezett szabályainak alkalmazásakor jelentős mulasztás történt. Ugyanis, kétségtelenül igaz, hogy „Az EMOGA Garanciarészlege számlaelszámolási határozatának az előkészítése tekintetében felmerülő pénzügyi következmények számítására vonatkozó iránymutatások” című, 1997. december 23-i VI/5330/97. sz. bizottsági dokumentum (a továbbiakban: VI/5330/97. sz. dokumentum) 2. mellékletében meghatározott, a pénzügyi átalánykorrekciókra vonatkozó iránymutatások szerint a pénzügyi átalánykorrekció az Unió kifejezett szabályainak alkalmazását érintő jelentős mulasztás fennállását feltételezi. Ugyanakkor korábban már megállapítást nyert, hogy a bizonyítási tehernek a fenti 22. és 23. pontban említett, az ítélkezési gyakorlat által kialakított fogalommeghatározását nem befolyásolja a VI/5330/97. sz. dokumentumban támasztott e feltétel, mivel egyrészt az említett feltételt szövegösszefüggésében kell értelmezni, másrészt pedig ezt az ítélkezési gyakorlat által kialakított fogalommeghatározást a VI/5330/97. sz. dokumentum elfogadását követően is fenntartották (lásd ebben az értelemben: 2006. július 25-i Belgium kontra Bizottság ítélet, T-221/04, EU:T:2006:223, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

25 A jelen esetben az összefoglaló jelentés 12.9.1. pontjából kitűnik, hogy a kisméretű parcelláknak a mezőgazdasági parcellák meghatározása tekintetében végzett ellenőrzésében fennálló hiányosságokkal kapcsolatos megállapításának alátámasztására a Bizottság a – véleménye szerint mesterséges formájú – Medja-parcella ellenőrzésének eredményeire hivatkozott. A Bizottság szerint a bejelentett 0,12 hektár gyepterület egy körülbelül 50 méter hosszú és legfeljebb 1,9 méter széles földsávot is magában foglalt. E földsávnak köszönhetően e parcella támogatásra lett volna jogosult, míg e földsáv figyelmen kívül hagyása esetén ez nem lett volna így. Ezenfelül e terület egy része – nevezetesen 0,02 hektár – a mezőgazdasági termelésre nem használt, csalánnal és törpecserjékkel borított lejtő volt. Az összefoglaló jelentés szerint e rész kizárása e mezőgazdasági parcella egészének kizárásával járhatott volna, mivel a területe nem érte el a mezőgazdasági parcelláknak a Szlovén Köztársaság által az 1122/2009 rendelet 13. cikkének (9) bekezdésével összhangban meghatározott minimális méretét.

26 Mivel a jelen esetben a 2009–2011 közötti igénylési évekről van szó, mindenekelőtt rá kell mutatni arra, hogy az 1122/2009 rendelet 86. cikkének (1) bekezdése 2010. január 1-jei hatállyal hatályon kívül helyezte a 796/2004 rendeletet, ugyanakkor ez utóbbi továbbra is alkalmazható maradt a 2010. január 1-je előtt kezdődő gazdasági évekkel vagy támogatási időszakokkal összefüggő támogatási kérelmekre. Az 1122/2009 rendelet 87. cikkének második bekezdése értelmében e rendeletet a 2010. január 1-jétől kezdődő gazdasági évekkel vagy támogatási időszakokkal kapcsolatos támogatási kérelmekre kell alkalmazni.

27 A Szlovén Köztársaság állítása szerint a Medja-parcellára vonatkozó bizottsági megállapítások a fenti 22. pontban említett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően nem képeznek olyan komoly és észszerű kétségre okot adó bizonyítékot, amely alátámasztaná a mezőgazdasági piacok közös szervezése szabályai megsértésének fennállását.

28 Ugyanis, először is, kétségkívül igaz, hogy a 2011. november 21-i levél szerint – amelyben a Bizottság közölte a Szlovén Köztársasággal az ellenőrzési tevékenységének eredményét – a Bizottság megállapította az összefoglaló jelentés 12.9.1. pontjában említett, a Medja-parcellával kapcsolatos tényeket. 2012. január 20-i levelükben a szlovén hatóságok ugyanakkor vitatták ezeket a megállapításokat. A Bizottság 2013. július 16-i levelének 1.2.1. pontjából kitűnik, hogy mivel a szlovén hatóságok a Bizottság által folytatott ellenőrzést követően felkeresték e parcellát, és megállapították, hogy a terület egészét mezőgazdasági termelésre használják, a Bizottság lezárta a szóban forgó parcella támogathatóságával kapcsolatos kérdést. Ebből következik, hogy a Bizottság nem tett olyan

megállapítást, miszerint a Medja-parcella nem támogatható. A fentiekre figyelemmel a Bizottság nem vélhette jogosan úgy, hogy e parcella helyzete bizonyítja a mezőgazdasági területek támogathatóságának ellenőrzésére szolgáló szlovén rendszer hiányosságait.

29 Másodszor, nem fogadható el az összefoglaló jelentés 12.9.1. pontjában szereplő azon bizottsági megállapítás sem, amely szerint a Medja-parcella egészét szintén ki kellett volna zárni, mivel a területe nem éri el a mezőgazdasági parcelláknak a Szlovén Köztársaság által a 796/2004 rendelet 14. cikkének (4) bekezdésével, illetve az 1122/2009 rendelet 13. cikkének (9) bekezdésével összhangban meghatározott minimális méretét. Az összefoglaló jelentés említett pontjából ugyanis kitűnik, hogy a szóban forgó parcella támogatásra nem jogosult része mindössze 0,02 hektár. Mivel e parcella bejelentett területe a Bizottság megállapításai szerint 0,12 hektár volt, és mivel Szlovéniában a mezőgazdasági parcellák minimális területe 0,1 hektár, még ha feltételezzük is, hogy a 0,02 hektáros rész nem volt támogatásra jogosult, nem vonható le olyan következtetés, miszerint a terület nem érte el a 0,1 hektáros minimális méretet.

30 Harmadszor, ami a Bizottságnak a Medja-parcella állítólagos mesterséges formájával kapcsolatos megállapításait illeti, amely parcella egy mintegy 50 méter hosszú és legfeljebb 1,9 méter széles földsávot is magában foglal, meg kell állapítani, hogy a Bizottság sehol nem jelöli meg, hogy egy mezőgazdasági földterület támogathatósága valamilyen különleges formához lenne kötve. Ezenfelül a Szlovén Köztársaság rámutat arra, hogy a „mezőgazdasági terület” és a „mezőgazdasági parcella” kifejezések uniós jog szerinti fogalommeghatározása nem ír elő különleges formát e területek és parcellák tekintetében. A 73/2009 rendelet 2. cikkének h) pontja ugyanis a szántóterületek, az állandó legelők vagy az állandó kultúrák által elfoglalt területként határozza meg a „mezőgazdasági terület” fogalmát. A 796/2004 rendelet 2. cikkének a 2007. augusztus 20-i 972/2007/EK bizottsági rendelettel (HL L 216., 3. o.) módosított 1a. pontja, valamint az 1122/2009 rendelet 2. cikkének 1. pontja értelmében a mezőgazdasági parcella főszabály szerint valamely összefüggő földterület. Jóllehet az 1122/2009 rendelet 2. cikkének 1. pontjában foglalt fogalommeghatározás szerint a tagállamok egyéb kritériumokat is meghatározhatnak a mezőgazdasági parcella további behatárolására, nem vonható le olyan következtetés, miszerint Szlovéniában a mezőgazdasági területeknek valamilyen különleges formával kellene rendelkezniük. Emellett meg kell állapítani, hogy a Bizottság szerint a hosszú és keskeny földsávok vitathatatlanul jogosultak a támogatásra, amennyiben valamely 0,15 hektár feletti nagyságú parcella szerves részét képezik. Az összefoglaló jelentés 12.9.3. pontjából ugyanis a Bizottság szerint az következik, hogy kizárólag a 0,10 és 0,15 hektár közötti területű grafikus mezőgazdasági parcellák jelentettek kockázatot (lásd: fenti 19. pont).

31 Mivel a Bizottság nem nyújtott be egyéb bizonyítékot a komoly és észszerű kétség fennállására vonatkozóan, nem vonható le olyan következtetés, miszerint a Bizottság bizonyította volna a mezőgazdasági piacok közös szervezése szabályainak azáltali megsértését, hogy Szlovéniában hiányosságok álltak fenn a kisméretű parcelláknak a mezőgazdasági parcellák 796/2004 rendelet 14. cikkének (4) bekezdése és az 1122/2009 rendelet 13. cikkének (9) bekezdése szerinti meghatározása tekintetében végzett ellenőrzéseket érintően. A Bizottság ezért tévesen alkalmazott pénzügyi korrekciót az uniós jogszabályok ilyen megsértése alapján.

32 Az összefoglaló jelentés 12.9.1. pontjában szereplő azon bizottsági megállapítást illetően, amely szerint a szóban forgó mezőgazdasági alapokat a 73/2009 rendelet 30. cikkében foglalt követelményekre tekintettel is kockázat fenyegette, meg kell állapítani, hogy – amint arra a Bizottság rámutat, illetve az összefoglaló jelentés 12.9.1. pontjából következik – az alkalmazott pénzügyi korrekciót nem e rendelkezés alapján fogadták el. Emellett a Bizottság 2013. július 16-i leveléből kitűnik, hogy a Bizottság kizárólag a pontos szövegének megjelölése érdekében hivatkozott a 73/2009 rendelet 30. cikkére, amely rendelkezés szerint tilos a támogatási jogosultság megszerzéséhez szükséges körülmények mesterséges megteremtése.

33 A fentiekre tekintettel, és anélkül, hogy a Törvényszéknek határoznia kellene az indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalapról, az első jogalapnak helyt kell adni, mivel a Bizottság az uniós jogszabályok megsértésére vonatkozó bizonyíték hiányában alkalmazott pénzügyi korrekciót.

A második, a parcellaminta mérésével és a helyszíni ellenőrzések eredményeinek extrapolációjával kapcsolatban az indokolás elégtelenségére és a jogszerűség elvének megsértésére alapított jogalapról

34 A Szlovén Köztársaság arra hivatkozik, hogy a Bizottság megsértette az indokolási kötelezettségét és a jogszerűség elvét, amikor pénzügyi korrekciót alkalmazott amiatt, hogy Szlovénia nem extrapolálta a helyszíni ellenőrzések eredményeit, ha az észlelt eltérés 3% alatti volt. Az ellenőrzés során kiválasztott parcellákat nem véletlenszerűen választották ki. A grafikus mezőgazdasági parcellák mintájának kiválasztása során az 1122/2009 rendeletnek megfelelően teljesült a megbízhatóság és a reprezentativitás követelménye. A Szlovén Köztársaság elmondása szerint a helyszíni ellenőrzés céljából kiválasztott grafikus mezőgazdasági parcellák mintájában észlelt szabálytalanságok esetén a szlovén hatóságok a Bizottság Közös Kutatóközpontja iránymutatásainak figyelembevétele mellett növelték a minta elemszámát. Az 1122/2009 rendelet 33. és 58. cikke alapján ezen iránymutatások a szabálytalanság megállapításához szükséges küszöbértéket 3%-ban határozzák meg, és kizárólag e küszöbérték túllépése esetén kötelező a minta elemszámának növelése. Ugyanakkor ezen iránymutatásokkal ellentétben a mintában észlelt hiba teljes terménycsoportra való extrapolációjának sem a 796/2004 rendeletben – a 2009-es igénylési év tekintetében –, sem az 1122/2009 rendeletben – a 2010-es és 2011-es igénylési évek tekintetében – nem volt jogalapja. Ezenfelül a megtámadott határozatnak elégtelen az indokolása, mivel a Bizottság az extrapolációs kötelezettség megsértését a 2009-es év tekintetében az 1122/2009 rendelet (44) preambulumbekezdése alapján állapította meg. A Szlovén Köztársaság szerint ráadásul a hibával kapcsolatos bármilyen extrapolációs követelmény sérti a kontradiktórius eljárás elvét és az érintett mezőgazdasági termelő meghallgatáshoz való jogát. Ezenfelül, amennyiben az extrapolációra az alapvető jogok tiszteletben tartása mellett kerül sor, úgy az maga után vonja az összes terület kötelező mérését, ami ellentétes lenne az 1122/2009 rendelet (44) preambulumbekezdésének egyszerűsítésre irányuló célkitűzésével, valamint a szükségtelen adminisztratív terhek és költségek csökkentésének célkitűzésével. Mindenesetre, mivel a szlovén hatóságok a Közös Kutatóközpont iránymutatásainak megfelelően jártak el, a VI/5330/97. sz. dokumentum alapján a Bizottságnak teljes mértékben el kellett volna tekintenie a pénzügyi korrekció alkalmazásától.

35 Az összefoglaló jelentés 12.9.1. pontja szerint az ellenőrzés megállapította, hogy a szlovén hatóságok a mezőgazdasági parcellákat véletlenszerűen választották ki a mérés céljára, egyúttal biztosítva legalább egy grafikus mezőgazdasági parcella felvételét valamennyi terménycsoport tekintetében. Az e parcellákat érintő hibák észlelése esetén azokat ebben a formában elfogadták, feltéve hogy az arányuk nem haladta meg a 3%-ot vagy a két hektárt, és feltételezték, hogy a mérésekben nem szereplő mezőgazdasági parcellákat semmilyen szabálytalanság nem érintette. Az összefoglaló jelentés szerint – az 1122/2009 rendelet 33. és 58. cikkével összhangban – Szlovéniában a minta elemszámának növelését maga után vonó szabálytalansági küszöbérték 3%. Amint azt e rendelet (44) preambulumbekezdése kimondja, a mintának ugyanakkor megbízhatónak és reprezentatívnak kell lennie, és a minta elemszámát szabálytalanság esetén növelni kell. E preambulumbekezdés szerint a mintavételezés eredményét extrapolálni kell a sokaság többi részére. Az összefoglaló jelentés szerint annak lehetősége, hogy a méréseket a 796/2004 rendelet 29. cikkével és az 1122/2009 rendelet 33. cikkével összhangban a bejelentett parcellák 50%-ára korlátozzák, eltérést jelent a minden mezőgazdasági parcellára kiterjedő ellenőrzés szabályától. Ennélfogva az ellenőrzés eredményeinek extrapolációja révén megbízható és reprezentatív ellenőrzési eredmény biztosítható, különösen abban az esetben, ha a minta elemszámát nem növelik olyan szintre, amely biztosítja a túlzott mértékű bejelentések megszűnését.

36 Elsősorban, ami a megtámadott határozat indokolásának elégtelenségével kapcsolatos érvelést illeti, amely azon alapul, hogy a Bizottság az extrapolációs kötelezettség megsértését a 2009-es év tekintetében az 1122/2009 rendelet (44) preambulumbekezdése alapján és következésképpen érvényes jogalap megjelölése nélkül állapította meg, ezt az érvet el kell utasítani. Az valóban igaz, hogy a Bizottság az összefoglaló jelentés 12.9.1. pontjában e preambulumbekezdésre hivatkozva mutatott rá arra, hogy e preambulumbekezdés szerint a mintának megbízhatónak és reprezentatívnak kell lennie, és a minta elemszámát szabálytalanság esetén növelni kell, valamint hogy a mintavételezés eredményét extrapolálni kell a sokaság többi részére. Ugyanakkor az összefoglaló jelentés ugyanezen pontjából kellő jogi bizonyossággal kitűnik, hogy a Bizottság szerint a 796/2004 rendelet 29. cikke és az 1122/2009 rendelet 33. cikke is rendelkezik a megbízható és reprezentatív ellenőrzés követelményéről, amely az ellenőrzés eredményeinek extrapolációja útján biztosítható, valamint hogy e rendelkezések ezért a Bizottság szerint a jelen ügyben érvényes jogalapot képeznek.

37 Másodsorban, ami azt az érvelést illeti, miszerint a Bizottság megsértette a jogszerűség elvét, amikor pénzügyi korrekciót alkalmazott amiatt, hogy 3% alatti eltérés esetén nem extrapolálták a helyszíni ellenőrzések eredményeit, rá kell mutatni arra, hogy a 796/2004 rendelet 972/2007 rendelettel módosított 29. cikke, valamint az 1122/2009 rendelet 33. cikke szerint a helyszíni ellenőrzéseknek ki kell terjedniük minden olyan mezőgazdasági parcellára, amelyre támogatást igényeltek. E rendelkezéseknek megfelelően a helyszíni ellenőrzés részeként ténylegesen meghatározott területet azonban korlátozni lehet a benyújtott kérelmek által érintett mezőgazdasági parcellák legalább 50%-ára kiterjedő mintára, feltéve hogy az adott minta az ellenőrzött terület és az igényelt támogatás tekintetében egyaránt garantálja az ellenőrzés megbízhatóságát és reprezentatív voltát. Szintén az említett rendelkezések értelmében, amennyiben e minta vizsgálata szabálytalanságokat tár fel, a ténylegesen ellenőrzött mezőgazdasági parcellák mintájának elemszámát növelni kell.

38 Először is, nem vitatott, hogy a szlovén hatóságok a 796/2004 rendelet 29. cikkével és az 1122/2009 rendelet 33. cikkével összhangban a helyszíni ellenőrzés részeként ténylegesen meghatározott területet a benyújtott kérelmek által érintett mezőgazdasági parcellák legalább 50%-ára kiterjedő mintára korlátozták. Meg kell állapítani, hogy a Szlovén Köztársaság nem vitatja a Bizottság azon megállapításait, amelyek szerint a szlovén hatóságok – anélkül, hogy valamennyi esetben növelték volna az ellenőrzési minta elemszámát – egyszerű hibaként tekintettek a helyszíni ellenőrzéseik keretében a parcellákat érintően észlelt azon hibákra, amelyek aránya nem haladta meg a 3%-ot vagy a két hektárt. Az összefoglaló jelentés 12.9.2. pontjából ugyanis kitűnik, hogy a szlovén hatóságok szerint 3% alatti hibaarány esetén az ellenőr döntött arról, hogy az ellenőrzést ki kellett-e terjeszteni valamennyi mezőgazdasági üzemre.

39 Azon érv tekintetében, amely szerint az 1122/2009 rendelet 33. és 58. cikkének megfelelően lehetőség volt 3%-ban megállapítani a minta elemszámának növelését maga után vonó szabálytalansági küszöbértéket, meg kell állapítani, hogy egyrészt az említett 33. cikk nem tartalmaz olyan küszöbértéket, amely alatt nem kötelező a minta elemszámának növelése. Másrészt, ami az 1122/2009 rendelet 58. cikkét illeti, igaz, hogy e cikk úgy rendelkezik, hogy amennyiben egy terménycsoport tekintetében valamely területalapú támogatási rendszer keretében bejelentett terület meghaladja az említett rendelet 57. cikkével összhangban meghatározott területet, a meghatározott terület alapján kiszámított támogatást a különbség kétszeresével csökkentik, ha ez a különbség 3%-nál vagy két hektárnál nagyobb, de kisebb, mint a meghatározott terület 20%-a. Ugyanakkor az 1122/2009 rendeletnek „A támogatás kiszámításának alapja, támogatáscsökkentések és a támogatás köréből való kizárások” című IV. címében található 58. cikkéből semmiképpen sem következik az, hogy a nemzeti hatóságok a helyszíni ellenőrzés keretében nem kötelesek a minta elemszámának növelésére akkor, ha az észlelt szabálytalanságok aránya 3% alatti. Ezenfelül meg kell állapítani, hogy a Bizottság joggal állítja, hogy amennyiben az összes parcella mérésére sor kerül, úgy a területi különbség meghaladhatja a 3%-ot, és ilyen esetben az 1122/2009 rendelet 58. cikke értelmében csökkenteni kell a kifizetéseket.

40 Nem fogadható el továbbá a Szlovén Köztársaság azon érvelése sem, amely szerint Szlovénia a Bizottság Közös Kutatóközpontjának – a szlovén hatóságoknak küldött 2011. október 10-i elektronikus levélben az említett központ által értelmezett – iránymutatásait követte, amelyek az 1122/2009 rendelet 33. és 58. cikke alapján a szabálytalanság megállapításához szükséges küszöbértéket 3%-ban határozzák meg, és kizárólag e küszöbérték túllépése esetén írják elő a minta elemszámának növelését. Ugyanis, egyrészt, kétségtelenül igaz, hogy ezen iránymutatások szerint, amennyiben egy minta ellenőrzése során 3% feletti hibaarányt állapítanak meg, az érintett terménycsoport valamennyi parcelláját fel kell venni a mintába. Ezen iránymutatásokból ugyanakkor az is kitűnik, hogy a 3%-os küszöbérték alatti szabálytalanság megállapítása is kockázatot jelent a mezőgazdasági alapokra, és teljes körű ellenőrzést tehet indokolttá. Másrészt, mivel a Közös Kutatóközpont 2011. október 10-i elektronikus leveléből kitűnik, hogy a 3%-os küszöbértéket azért határozták meg, mert csak abban az esetben áll fenn az 1122/2009 rendelet 33. cikke értelmében vett szabálytalanság, ha e szabálytalanság a kifizetések csökkentésével járhat, amire e rendelet 58. cikkének megfelelően 3% feletti eltérés esetén kerül sor, meg kell állapítani, hogy az 1122/2009 rendelet 33. és 58. cikkének ilyen értelmezését a fenti 39. pontban kifejtett indokok miatt el kell vetni.

41 Másodszor, ami a Bizottság azon megállapítását illeti, amely szerint az ellenőrzés eredményeinek extrapolációja révén megbízható és reprezentatív eredmény biztosítható, különösen abban az esetben, ha a minta elemszámát nem növelik olyan szintre, amely biztosítja a túlzott mértékű bejelentések megszűnését, el kell ismerni, hogy ilyen extrapolációról sem a 796/2004 rendelet 29. cikke, sem az 1122/2009 rendelet 33. cikke nem rendelkezik. Az 1122/2009 rendelet (44) preambulumbekezdése kimondja, hogy a mintavételezés eredményét extrapolálni kell a sokaság többi részére. E preambulumbekezdés kizárólag a 2010-es és 2011-es igénylési évekre vonatkozó helyszíni ellenőrzésekre alkalmazandó, a 2009-es évre azonban nem (lásd a fenti 26. pontot). Szintén igaz, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint annak ellenére, hogy egy uniós jogi aktus preambuluma pontosíthatja annak tartalmát, arra nem lehet hivatkozni az adott jogi aktus rendelkezéseitől való eltérés céljából (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2006. január 10-i IATA és ELFAA ítélet, C-344/04, EBHT, EU:C:2006:10, 76. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

42 Mindazonáltal a 796/2004 rendelet 23. cikkének (1) bekezdéséből, valamint az 1122/2009 rendelet 26. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik, hogy a helyszíni ellenőrzéseket olyan módon kell elvégezni, hogy biztosítsák a támogatás nyújtására vonatkozó feltételeknek, valamint a kölcsönös megfeleltetés követelményeinek és előírásainak való megfelelés hatékony ellenőrzését. Ezenkívül a Bizottság állításával összhangban annak lehetősége, hogy a ténylegesen meghatározott parcellákat a 796/2004 rendelet 29. cikke és az 1122/2009 rendelet 33. cikke szerint a parcellák 50%-át kitevő mintára korlátozzák, eltérést jelent a minden mezőgazdasági parcellára kiterjedő ellenőrzés elvétől. Az 1122/2009 rendelet (44) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy ezt a lehetőséget az egyszerűsítés érdekében irányozták elő. A fentiekre tekintettel a Bizottság jogosan vélte úgy, hogy a helyszíni ellenőrzések megbízható és reprezentatív eredménye a mintavételezés eredményének a sokaság többi részére való extrapolációja révén biztosítható volt. Egy ilyen extrapoláció révén ugyanis a helyszíni ellenőrzésekkel kapcsolatos megbízható és reprezentatív eredmény érhető el a szóban forgó összes parcella, és nem csupán a ténylegesen ellenőrzött parcellák tekintetében. Rá kell mutatni arra, hogy az extrapoláció a szükségszerű velejárója a helyszíni ellenőrzések oly módon történő lehetséges egyszerűsítésének, hogy az ellenőrzéseket a mezőgazdasági parcellák 50%-ának megfelelő mintára korlátozzák.

43 Ami a Szlovén Köztársaság erre vonatkozó érvelését illeti, amely szerint az észlelt hiba extrapolációja sérti a kontradiktórius eljárás elvét és az érintett mezőgazdasági termelő meghallgatáshoz való jogát, valamint hogy amennyiben az extrapolációra az alapvető jogok tiszteletben tartása mellett kerül sor, úgy az maga után vonja az összes terület kötelező mérését, ami ellentétes lenne az 1122/2009 rendelet (44) preambulumbekezdésének egyszerűsítésre irányuló célkitűzésével, valamint a szükségtelen adminisztratív terhek és költségek csökkentésének célkitűzésével, emlékeztetni kell arra, hogy a számlaelszámolási határozat alapvetően annak biztosítására irányul, hogy a nemzeti hatóságok az uniós jogszabályok szerint fizessék ki a kiadásokat (1999. április 22-i Hollandia kontra Bizottság ítélet,

C-28/94, EBHT, EU:C:1999:191, 49. pont). Ezenfelül az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a számlaelszámolásra vonatkozó végleges és jogerős határozatot olyan különös kontradiktórius eljárás befejeztével kell meghozni, amely eljárás keretében az érintett tagállamok rendelkeznek az álláspontjuk ismertetéséhez szükséges valamennyi garanciával (lásd: 2000. december 14-i Németország kontra Bizottság ítélet, C-245/97, EBHT, EU:C:2000:687, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A számlaelszámolási eljárás tehát nem az érintett mezőgazdasági termelővel, hanem valamely tagállammal szemben indított eljárás, és a termelő ezen eljárás során nem rendelkezik a meghallgatáshoz való joggal. Ezenfelül meg kell állapítani, hogy a mintavételezés eredményének a sokaság többi részére való extrapolációjakor egyik konkrét mezőgazdasági parcelláról sem állapítják meg, hogy az nem jogosult támogatásra. Emellett rá kell mutatni arra, hogy egy ilyen extrapoláció az adminisztratív terhek és költségek csökkentésére szolgál, amennyiben – az ellenőrzések egyszerűsítésére irányuló célkitűzésre tekintettel – biztosítható a helyszíni ellenőrzések megbízható eredménye.

44 Harmadszor, ami a Szlovén Köztársaság azon érvelését illeti, amely szerint a Bizottság tévesen állapította meg, hogy az ellenőrzés során kiválasztott parcellákat véletlenszerűen választották ki, rá kell mutatni arra, hogy az összefoglaló jelentés 12.9.1. pontjában a Bizottság valóban megállapította, hogy a szóban forgó mezőgazdasági parcellákat véletlenszerűen választották ki. Ugyanakkor, amint azt a Szlovén Köztársaság is elismeri, e pontból nem olvasható ki az, hogy a helyszíni ellenőrzéseket érintő hiányosság megállapítására a mezőgazdasági parcellák reprezentatív kiválasztásának állítólagos hiánya miatt került volna sor. A Szlovén Köztársaság ezen érvelése ezért hatástalan.

45 Harmadsorban, a Szlovén Köztársaság arra hivatkozik, hogy mivel a szlovén hatóságok a Bizottság Közös Kutatóközpontja iránymutatásainak megfelelően jártak el, a Bizottságnak a VI/5330/97. sz. dokumentum alapján teljes mértékben el kellett volna tekintenie a pénzügyi korrekció alkalmazásától.

46 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a VI/5330/97. sz. dokumentum szerint, amennyiben a hiányosságok az uniós szövegek értelmezése körüli nehézségeknek tudhatók be – azon esetek kivételével, amelyeknél észszerűen feltételezhető, hogy ezeket a nehézségeket a tagállam a Bizottságnál felveti –, és amennyiben a nemzeti hatóságok a hiányosságok feltárása után azonnal megtették a szükséges lépéseket azok orvoslására, ezeket a súlyozási tényezőket figyelembe lehet venni, továbbá azok alacsonyabb mértékű korrekció alkalmazását, illetve a korrekció mellőzését eredményezhetik.

47 A jelen esetben meg kell állapítani, hogy még ha a szóban forgó iránymutatások alapján a szlovén hatóságok nem is lettek volna kötelesek növelni az ellenőrzési minta elemszámát, mivel az e hatóságok által megállapított szabálytalanságok nem haladták meg a 3%-os küszöbértéket, ezen iránymutatások alapján a mintavételezés eredményeit ugyanúgy extrapolálni kellett volna a sokaság fennmaradó részére. Ezért úgy tűnik, hogy a Bizottság nem tévedett a szóban forgó pénzügyi korrekció alkalmazásakor.

48 Következésképpen a második jogalapot el kell utasítani.

49 A fentiekre tekintettel a keresetnek részben helyt kell adni, amennyiben a Bizottság a kisméretű parcelláknak a mezőgazdasági parcellák meghatározása tekintetében való ellenőrzését érintő hiányosságok miatt pénzügyi korrekciót alkalmazott. A megtámadott határozatot ezért meg kell semmisíteni azon részében, amely a Szlovén Köztársaság tekintetében a 2010-es költségvetési évben 85 780,08 euró, a 2011-es költségvetési évben 115 956,46 euró, a 2012-es költségvetési évben pedig 131 269,23 euró összeget kizár az uniós finanszírozásból. A Törvényszék a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.

A költségekről

50 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (3) bekezdése alapján részleges pernyertesség esetén mindegyik fél maga viseli saját költségeit. Azonban, ha az ügy körülményei alapján indokoltnak látszik, a Törvényszék határozhat úgy, hogy a fél saját költségein felül viseli a másik fél költségeinek egy részét is.

51 A jelen esetben meg kell állapítani, hogy helyt kell adni a Szlovén Köztársaság 333 005,77 euró összegű pénzügyi korrekcióval kapcsolatos kereseti kérelmének. A keresetet azonban a 14 655,33 euró összegű további pénzügyi korrekcióra vonatkozó részében el kell utasítani. A jelen ügy körülményeinek megfelelő értékelését képezi az a döntés, hogy a Bizottság viselje a saját költségeit, valamint a Szlovén Köztársaság részéről felmerült költségek kilenc tizedét. A Szlovén Köztársaság viseli saját költségeinek egy tizedét.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék megsemmisíti az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészlege, az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak az európai uniós finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2014. július 9-i 2014/458/EU bizottsági végrehajtási határozatot azon részében, amely a Szlovén Köztársaság tekintetében a 2010-es költségvetési évben 85 780,08 euró, a 2011-es költségvetési évben 115 956,46 euró, a 2012-es költségvetési évben pedig 131 269,23 euró összeget kizár az uniós finanszírozásból.

2) A Törvényszék a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.

3) Az Európai Bizottság viseli a saját költségeit, valamint a Szlovén Köztársaság részéről felmerült költségek kilenc tizedét.

4) A Szlovén Köztársaság viseli saját költségeinek egy tizedét.

Dittrich Schwarcz Tomljenović

Kihirdetve Luxembourgban, a 2016. január 28-i nyilvános ülésen.

Aláírások